Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per FrancescRiera el dl., 02/02/2026 - 00:00

Is 58,7-10
1Co 2,1-5
Mt 5,13-16

VOSALTRES SOU LA LLUM DEL MÓN...!

1. I doncs, què dius ara, Jesús Mestre i Senyor estimat? «*Vosaltres sou la llum del món».* Absoluta sorpresa! Nosaltres? Ets tu, Crist, Fill de Déu, la Llum gran i veritable, i d'això n'estem cofois. (I el nostre món, tan ple de llums que brillen pertot arreu!)

L'evangelista Mateu, just abans del Sermó de la Muntanya que llegim per segon dia, ens havia explicat que, quan arribaves a Galilea (la Galilea dels pagans, ho subratlla expressament), el poble «*que vivia en les tenebres veié una gran llum; una llum resplendí per als qui habitaven el país de mort» (Mt 4,15-16).*

Quina bellesa: tu, Jesús, la gran Llum, resplendint amb potència, gràcia i harmonia. Jo quedava embadalit amb la teva arribada en aquella terra considerada pagana i secular pels jueus. (I sempre he pensat que s'assembla tant a la meva terra, tan paganitzada, que només es deixa seduir per llumenetes efímeres.)

Diumenge passat escoltàvem la gran simfonia de les Benaurances: «*benaurats els pobres de cor, els misericordiosos, els constructors de pau…»* Jesús parlava en 'tercera persona'; ara passa a la 'segona': «*vosaltres sou la llum del món i la sal de la terra»,* d'aquesta terra pagana, d'aquesta Galilea dels gentils.

Bon Senyor, què dius, que jo sigui "llum" i, encara més, "sal"? I en aquesta terra pagana que és la meva Barcelona, tan semblant a la Galilea dels pagans…!

2. Vosaltres sou la llum del món? Imagino la cara que devien fer el bo de Pere i els «fills del tro», Jaume i Joan. Pere, que al llarg de l'evangeli es mostra sovint ben dur de cap (com si fos pedra). O els dos germans, tan obsessionats a ser els primers ministres d'un Regne que saben imminent: «*Senyor, concedeix-nos de seure l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra»*. I tantes altres anècdotes que els evangelis conserven dels Dotze…

Em miro a mi mateix..., i miro les nostres esglésies. Enveges, corrupcions… Hi descobreixo, amb tristesa, els set pecats capitals: supèrbia, avarícia, luxúria, enveja, gula, ira i peresa. Veig clarament les meves pròpies foscors i les de l'Església. Els sants pares (a la tradició d'Ambròs i Agustí) ho expressaren amb una fórmula paradoxal i provocadora quan gosaren definir l'Església com a casta meretrix, casta meretriu.

3. Ara imagino que el Jesús de l'Evangeli baixa de l'ambó de la nostra església, després d'haver proclamat la Paraula. S'acosta, em dona la mà i em diu: «*Tu, amic meu, ets sal i ets llum*». I que ho va repetint a cadascú personalment: «*Que la teva llum brilli; que la teva sal doni gust. No la guardis a l'armari ni sota el llit. Que vegin les teves b*ones obres…» (Senyor, què dius!), «*i no que et glorifiquin a tu, sinó al teu Pare del cel».*

I que em diu personalment, d'amic a amic: Omple de llum el teu món; que la teva llum brilli davant els homes.

4. Fa uns diumenges, a la Muntanya de les Temptacions, contemplàvem la proposta del príncep d'aquest món (el Diable, el Mentider): riquesa, prestigi, poder. Diumenge passat escoltàvem la proposta de Jesús a les Benaurances, la veritable sal i llum per al món.

Reconeguem, agraïts, les moltes llumenetes que ja s'encenen en la nostra comunitat, en la nostra Església, en cadascun de nosaltres. I, alhora, mirem per on caldria enfortir-les, on caldria portar amb més claredat la llum de Crist:

- a casa, amb els fills, amb l'espòs o l'esposa, amb els nets;
- quan miro pels altres i m'oblido de mi mateix (com ho fan els pares, mares, àvies, amics...);
- quan, des del meu lloc de treball, em preocupa una societat més justa;
- quan ploro davant el desordre establert (els últims sempre perden) i no em resigno;
- quan l'ànima se'm commou davant les cues d'immigrants cercant papers;
- quan, en el silenci del cor, prego pels altres.

Aleshores, veig els ulls de Jesús que em somriuen i em diuen: «*Tu, deixeble meu, batejat en la meva vida, ets sal i ets llum* ». Ell sap prou bé (en té experiència!) que no sempre és fàcil. Potser, a vegades, també a mi em toca portar la creu. I ell em diu: «*No veus que la portem junts?».*

No amagueu la llum. "*Que brilli la vostra llum, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el Pare del cel".*

Fotografia: Xavier Aranda

ETIQUETES

SAL LLUM TESTIMONI